

kapı kitâbesinde Hacı Bektaş'ın soyundan Resul Balı'nın oğlu olarak gösterilmişse de Bektaşî geleneği onun Resul Balı'nın değil Mürsel Balı'nın oğlu olduğu ve üstelik Hacı Bektaş'ın evliliği söz konusu olmadığından ancak "yol oğlu" olabileceği inancındadır (meselâ bk. Baha Said, s. 314-315; Şapolyo, s. 320). Buna karşılık geleneğin Çelebiler kolu, yani Hacı Bektaş'ın evlendiği ve dolayısıyla kendilerinin onun neslinden geldiği iddiasında olanların temsil ettiği kol ise Balım Sultan'ın gerçekten Hacı Bektaş soyuna mensup bulunduğunu, zira Bektaşîler'in pîr soyundan gelmeyen hiç kimseye "sultan" demediklerini ileri sürmektedir (meselâ bk. Ulusoy, s. 77).

Baha Said, Manisa Vâlide Camii Kütüphanesi'nde rastladığını söylediği 1315 (1897-98) tarihinde istinsah edilmiş bir yazmadan naklen Balım Sultan'ın Bektaşî şeyhlerinden Sersem Ali Baba'nın Dimetoka'da evlendiği bir Sırp prensesinden doğma olduğunu iddia etmektedir.

Bugün için bu rivayetlerden hangisinin gerçeğe dayandığını tesbit etmek imkânsız gibidir. Ancak burada önemli olan, Balım Sultan'ın nesebi meselesinden ziyade onun XVI. yüzyıl başlarında Bektaşîlik tarikatının gelişmesinde oynadığı rol ve buna paralel olarak Osmanlı-Safevî mücadelesinin kızıştığı bir dönemde Osmanlı yönetimi ile olan dikka-te değer yakın ilişkileridir. Rivayetler, Hızır Balı yahut Balım Sultan'la Osmanlı Sultanı II. Bayezid'i sıkı bir ilişki içinde göstermektedir. Bu ilişki, Dimetoka'da doğduğu için eskiden beri buradaki büyük Bektaşî tekkesi Seyyid Ali Sultan (Kızıl Deli) Zâviyesi'ne ilgi duyan II. Bayezid'in o zaman şeyh olan Balım Sultan'la tanışması sonucu doğmuştur. Yine söz konusu rivayetlere göre Safevî

propagandası Anadolu'da faaliyete geçtiği zaman II. Bayezid Balım Sultan'ı Dimetoka'daki tekmeden ararak Hacı Bektaş Dergâhı'nın başına getirmiştir. Böylece 907 (1501) tarihinde Balım Sultan resmen Osmanlı yönetimi tarafından Bektaşî tarikatının başına geçirilmiş oluyordu. Baha Said'in, II. Bayezid'in bu işi Anadolu'daki Bektaşîler'i ve belki kısmen kızılbaşları (Alevî) bu propagandanın tesirinden korumak maksadıyla yaptığını söylemesi son derece mantıklıdır. Nitekim Bektaşîler kendileriyle pek çok noktada müşterek olan kızılbaşlar gibi Safevî yanlısı olmak yerine Osmanlı yönetimi yanında kalmayı tercih etmişlerdir. Herhalde bunda Balım Sultan'ın payını unutmamak lâzımdır. Bu sebeple Bektaşî geleneği II. Bayezid'in Balım Sultan'ın müridi olduğu inancındadır.

Balım Sultan'ın iş başına gelir gelmez Bektaşîliği yeni bir islahat ve teşkilatlanmaya tâbi tuttuğu bilinmektedir. Bektaşîliğin başlangıçta Sünnî eğilimli bir tarikat olmasına rağmen Balım Sultan tarafından bugün bilinen hüviyetine kavuşturulduğu, yani gayri Sünnî bir yapı kazandığı tezinin tarihî bir dayanağı yoktur. Bu görüşün yanı sıra bazı Bektaşî çevreler, özellikle Çelebiler koluna mensup olanlar, Balım Sultan'ın tarikatı birtakım yenilikler yaptığını kabul etmekle beraber ne mücerred*lik erkânını ne de dede-babalığı kabule yanaşmazlar. Bununla beraber mücerredlik erkânı başta olmak üzere Bektaşîlik'teki on iki imam kültü ve "Hak-Muhammed-Ali" şeklinde ifade edilen ulûhiyyet telakkisi ile on iki post erkânının Balım Sultan zamanında düsturlaştırıldığı bir gerçektir. Balım Sultan, XV. yüzyıldan beri tarikat üzerinde etkilerini göstermeye başlayan Şîî ve Hurûfî unsurları Bektaşîliğin bünyesine uygun bir şekilde ve Safevî propa-

gandası ile politize olmasına imkân vermeden kaideleştirmeyi başarmış bir kişi olarak Bektaşîlik tarihinde büyük bir rol oynamıştır. Bu yüzden ki ona duyulan minnet ve saygı en iyi şekilde ifade etmek üzere Bektaşîlik'te "Balım niyazi" denilen bir erkân geliştirilmiştir.

Balım Sultan'dan bugüne intikal etmiş bir eser olmadığı gibi ona atfedilen bazı nefeslerin kendisine aidiyeti de ispat edilmemiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

J. K. Birge, *The Bektashi Order of Dervishes*, London 1937, s. 56-58; Abdülbâki Gölpınarlı, *Alevî Bektaşî Nefesleri*, İstanbul 1963, s. 108-109; E. Behnan Şapolyo, *Mezhepler ve Tarikatlar Tarihi*, İstanbul 1964, s. 320; M. Tevfik Oytan, *Bektaşîliğin İyçyüzü*, İstanbul 1979, s. 373; A. Celâlettin Ulusoy, *Hünkar Hacı Bektaş-ı Velî ve Alevî-Bektaşî Yolu*, Hacı Bektaş 1980; Baha Said, "Bektaşîler", *TY*, sy. 28 (1927), s. 314-326; *Kâmûsü'l-a'lâm*, II, 1219; *TA*, V, 146.

AHMET YAŞAR OCAK

BÂLİ

(بالی)

Güney Habeşistan'da bir bölge ve XIV-XVI. yüzyıllar arasında burada hüküm süren küçük bir müslüman sultanlık.

Bölgenin sınırlarını batıda Avaşa gölü ve Ganale nehri, doğuda ise Şebîlî nehri meydana getirmektedir. Şebîlî'nin kuzeyinden geçen dar bir parça ile Danâkil ovalarının sınırlarına ulaşır. Kuzey sınırını ise hemen hemen günümüzdeki demiryolu teşkil eder. Bâlî'den ilk defa Habeş Kralı Amda Siyon'un (1314-1344) şerefine yazılmış bir "zafer şarkısı"nda bahsedilmekte ve burası kralın hâkimiyeti altındaki müslüman bölgelerden biri olarak tanıtılmaktadır. XIV. yüzyılın ortalarında Ömerî, Habeşistan kralına vergi veren yedi müslüman devletçikten biri olarak gösterdiği Bâlî'yi bir hükümdarın idaresi altında ve 40.000 kişilik ordusu olan, uzunluğu yirmi, genişliği altı günlük bir yer olarak tarif eder. Bir asır sonra Makrîzî, Ömerî'nin verdiği bilgilere sadece halkının Hanefî mezhebinde oldukları ilâvesinde bulunur. Bu dönemlerde Habeşistan'da bulunan Bâlî ve diğer müslüman krallıklar Mısır ve Şamlılar'ca Zeyla' beldeleri olarak tanınmışlardır. İmam Ahmed el-Mücâhid'in 1526'da başlattığı cihad sırasında ele geçirdiği yerler arasında Bâlî de vardır. Habeş Kralı Galavdevos, Ahmed el-Mücâhid'in bertaraf edilmesinden sonra 1544'te müs-

Balım
Sultan
Türbesi -
Hacıbektaş /
Nevşehir

lûman bölgelerin kumandanı Abbas'ı yenerek Bâlî'yi tekrar Habeşistan Krallığı'na katmıştır. Daha sonra, Osmanlılar'ın kuzeyden Habeşistan'ın ilerleyişleri sırasında Bâlî bölgesi Galla kabileleri tarafından istilâ edilmiştir. Bâlî bugün Etiyopya'nın on dört eyaletinden biri olup nüfusu 1.006.490'dır (1984).

BİBLİYOGRAFYA :

Kalkaşendî, *Şubhu'l-a'şâ*, V, 329, 332; J. Spencer Trimmingham, *Islam in Ethiopia*, Oxford 1952, s. 67, 73, 87, 91, 187, 255-256; Fethi Gays, *el-İslâm ve'l-Habeşe*, Kahire, ts. (Mektebetü'n-Nehdati'l-Mısıriyye), s. 18, 88, 109-110, 152, 156-157, 160; Cengiz Orhonlu, *Osmanlı İmparatorluğu'nun Güney Siyaseti: Habeş Eyaleti*, İstanbul 1974, s. 25-26, 29, 45; Muhammed Abdullah en-Nakire, *İntişârü'l-İslâm fi Şar-ki İfrîkiyye ve münâheğatü'l-Ğarbi lehü*, Riyad 1402/1982, s. 208-209; G. W. B. Huntingford, "Bâlî", *EJ²* (İng.), I, 991-992.

ZİYA YILMAZER

BÂLÎ BEY CAMİİ

Bursa Yenişehir'i'nde
XV. yüzyıl sonlarında yapılan cami.

Üzerinde inşa kitâbesi bulunmadığından kesin olarak kurucusu tesbit edilememektedir. Bazılarına göre caminin bânisi, Fâtihs Sultan Mehmed devri ümerâsından, 1461'de Eflak'ta Drakul adıyla tanınan Vlad Tepeş (Kazıklı Voyvoda) tarafından şehid edilen Niğbolu sancak beyi Hamza Bey'in (Paşa) oğlu Bâlî Bey'dir. Bazılarına göre ise caminin bânisi 909'da (1503) vefat eden Silistre Beylerbeyi Malkoçoğlu Bâlî Bey olmalıdır. Başka bir görüşe göre de caminin kurucusu olan Bâlî Bey, Yahyâ Paşa'nın iki oğlundan biri olup Kanûnî Sultan Süleyman'ın yanında Belgrad'ın fethine (1521) ve Mohaç Savaşı'na (1526) katıldıktan sonra Budin beylerbeyi olmuş ve 1543'te ölmüştür. Onun yerine Budin beyi olan

Bâlî Bey Camii - Yenişehir / Bursa

kardeşi Mehmed Bey'in ise Arslan Bey ile Derviş Bey adlarında iki oğlu vardır. Evvelce caminin üzerinde iken sonra yeniden çıkarılan bir tamir kitâbesinde caminin "...ceddi Derviş Paşa"nın torunlarından Halil Bey tarafından tamir ettirildiği yazılıydı. Buna göre Yenişehir'deki caminin Yahyâ Paşa'nın oğlu Bâlî Paşa'nın hayratı olması muhtemeldir. Bu çapraşık durum arşiv ve vakfiye kayıtlarının dikkatle araştırılıp incelenmesi suretiyle aydınlığa çıkarılabilir. Bu caminin evkafından olarak Bursa'da büyük bir dehan inşa ettirilmiştir (bk. BÂLÎ BEY HANI).

Evliya Çelebi, 1082 Muharreminde (Mayıs 1671) çıktığı seyahatinde uğradığı Yenişehir'den bahsederken (*Seyahatnâme*, IX, 8), "...cemâat-i kesîreye mâlik..." diyerek buranın çarşısında bulunan Paşa Camii adıyla anlattığı eser, görüşümüze göre sanıldığı gibi Bâlî Bey Camii değil Sinan Paşa Külliyesi olmalıdır. Çünkü Bâlî Bey Camii Evliya Çelebi'nin tarif ettiği külliyyeye uymamaktadır. XVIII. yüzyıl Bursa Kadı Sicilleri'nden (*Defter*, nr. 338, s. 169) öğrenildiğine göre, Bâlî Bey vakıflarının mütevellisi Halil Bey'e kinleri olan önceki mütevellilerden Lutfullah, Ahmed ve Seyfullah adlarındaki kişiler mütevelliyi zarara sokmak için Yenişehir'deki câmi-i şerifi yakmışlar ve bununla da yetinmeyip İstanbul'a fedailelerini göndererek caminin tamiri işleriyle uğraşan Halil Bey'i evinde tüfekte vurarak öldürmüşler, kalfasını da yaralamışlardır. Suçluların cezalandırılması 20 Rebülevvel 1161 (20 Mart 1748) tarihli bir hükümlerle karar altına alınmıştır. Bu önemli belge Bâlî Bey Camii'nin XVIII. yüzyılın ilk yarısında büyük ölçüde tahribe uğradığını gösterir. Ayrıca belgedeki mütevellî Halil Bey adının kitâbede de bulunması, bu kitâbenin cinayetten az önce konulmuş olduğunu göstermektedir.

Bâlî Bey Camii, benzerleri XIV ve XV. yüzyıllarda pek çok olan iki yanında tabhâne odalarına sahip camiler biçimindedir. Pâyeli son cemaat yeri revakı ceme-kânlarla kapatılmıştır. Esas camiye meydana getiren ana mekân kare şeklinde olup üstü evvelce 9 m. kadar çapında bir kubbe ile örtülü iken bu kubbe ile yanlardaki tabhâne odalarının kubbeleri de yıkılarak ortadaki cami bölümünün saçak hizasına kadar olan kısımların duvarları yükseltilmiş ve caminin bütünü son cemaat yeri ile beraber tek çatı altına alınmıştır. Bu sırada tabhâne odaları ile ana mekân arasındaki perde du-

Biri Bâlî Bey'in oğluna ait olan (sağda) Bâlî Bey Camii hazinesindeki iki mezar

varları da açılarak bu küçük mekânlar namaz kısmına katılmıştır. Bütün bu değişikliği Halil Bey'in tamirinden önce veya bu tamirde yahut da yangından sonra mı yapıldığını tayin etmek mümkün değildir. 1969'da başlayan büyük tamirde ahşap çatı sökülerek cami eski biçimine daha yakın bir şekle dönüştürülmüştür.

Caminin sağ taraftaki minaresi kesme taştandır. İçeride sanat değerine sahip herhangi bir süsleme olmadığı gibi ahşap minber de kayda değer bir özelliğe sahip değildir. Caminin hazinesinde XVI. yüzyıl başlarına ait iki mezar bulunmaktadır. Bunlardan biri Bâlî Bey'in oğluna ait olup üzerinde 910 (1504) tarihi okunmuştur. Diğerinde ise 956 (1549) tarihi tesbit edilmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Defter, Bursa Kadı Sicilleri, nr. 338, s. 169; Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, IX, 8; Ayverdi, *Osmanlı Mi'mârsi IV*, s. 887-890; Semavi Eyice, "Zaviyeler ve Zaviyeli Camiler", *İÜ İktisat Fakültesi Mecmuası*, XXIII, İstanbul 1963, s. 49; Tülây Reyhanlı, "Bâlî Bey Camii, Yenişehir", *Sanat Tarihi Yıllığı*, III, İstanbul 1969-70, s. 17-31.

SEMÂVİ EYİCE

BÂLÎ BEY HANI

Bursa'da
XV. yüzyıl sonlarında yaptırılan han.

Bursa'da şehrin merkezinden Çekirge yönünde uzanan ana caddenin solunda, yolun sert bir dirsek halinde döndüğü yerin karşısındadır. Kimin tarafından ve hangi tarihte yaptırıldığı kesin olarak bilinmemekle beraber bazı belgelerden anlaşıldığına göre, 1461'de Vlad Tepeş'in (Kazıklı Voyvoda) şehid ettiği Hamza Bey'in (Paşa) oğlu Bâlî Bey tarafından yaptırıldığı tahmin edilmektedir (diğer görü-